

תפוס לשון ראשון

כט: ל:

<p>רבי יהודה</p> <p>כל שמחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום – פגול וחייבין עליו כרת</p>	<p>רבי יוסי</p> <p>הרי זו תמורת... אם לכך נתבונן תחילה</p>
<p>רבי יוחנן</p>	<p>אילפא</p>
<p>אף בעבודה אחת מחלוקת תפוס לשון ראשון</p>	<p>מחלוקת בשתי עבודות. לא אתא מחשבת פסול ומפקע לה. אבל בעבודה אחת - דברי הכל. אפילו ר' יהודה מודה. עירוב מחשבות הוי. ללא הוקצע צפיגול צמחשבה מעורבת.</p>
<p>רבא (לקמן)</p>	<p>אביי (לקמן)</p>

רבי מאיר

"הרי זו תמורת עולה" - תמורת שלמים" - הרי זו תמורת עולה

<p>רב דימי אמר: רבי מאיר בשימת רבי יהודה אמרה דאמר תפוס לשון ראשון</p>	<p>רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן... רבי מאיר ורבי יוסי... לא פליגי במאי דלא פליגי רבי יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן: רבי מאיר סבר... מיהדר קא הדר ביה</p>
<p>או דלמא תפוס לשון ראשון לעולם</p>	<p>איבעיא להו: "הרי זו תמורת עולה ושלמים" מי אמרי' הא דפליגי ר' מאיר...</p>
<p>לעולה ושלמים" לעולה ושלמים"</p>	<p>"הרי זה חל על כלל זה</p>
<p>רבא: אמר עדיין היא מחלוקת</p>	<p>אביי: בהא ודאי מודה רבי מאיר</p>
<p>רב הונא בר נתן מתני בדרבא</p>	<p>רב שימי בר אשי מתני בדאביי</p>

ל:

אמר רבא לאביי... הרי שחיטה לאכול כזית למחר כזית בחוץ דלבי לחצות דמי... ולא מיהדר אימלוכי... וחד דיבורא הוא ופליגי? וקא"ר יהודה תפוס לשון ראשון ור' מאיר לתמורה בשיטת רבי יהודה דמתניתין קאי.

אמר ליה: מי סברת אינה לשחיטה אלא לבסוף לכהו הכ תרתי מחשבות בסוף שחיטה וחד דיבורא הוא? ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף וכי היכי דמהניא מחשבה בסוף מהניא בתחילתה. ומשנתנינו לרבי יהודה, מפגלים בחאי מתיר דהיינו חד סימן דאמר סימן ראשון חוץ לזמנו ואיפגל ליה מדבורא קדמאה סימן שני חוץ למקומו אכל לחמות לחד דבור הוא מודי.

הרי קמוצה לפליגי רבי יהודה ורבנן בה צפרק קמא דמנחות (דף יב) כי מחשב לאכול כזית למחר כזית בחוץ כו': דלבי לחצות דמי. לחד דיבורא הוא... ולא מיהדר אימלוכי הוא ופליגי?

התם נמי לאו בקמיאה פליגי לחין קמיאה בלבונה. אלא בהקטרה פליגי שהיא עבודה בכל אחת ואחת וכגון: שהקטיר קומץ מנחה חוץ לזמנו, קומץ לבונה חוץ למקומו. ואית ליה לרבי יהודה מפגלין בחאי מחיר, וכיון דהיינו תרי דבורי נינהו מקמא איפגלל

הרי קומץ דמנחת חוטא דליבא לבונה בהדיה ופליגי! לא פליגי.

אמר רב אשי אם תימצאי לומר פליגי – פליגי צמחשבת הולכה. בפסיעות לאמר צפסיעה ראשונה "חוץ לזמנו", וצפסיעה שניה אמר "חוץ למקומו" דהו לכו תרי דבורי.